

*Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?*

Izaiáš 53:1

V tomto článku sa zamyslíme nad ukrižovaním Ježiša Krista, nad tým, čo Kristus urobil na kríži pre nás a čo to znamená pre teba a pre mňa. Úvahu začneme v Izaiášovi v kapitole 53. V tejto kapitole je zaznamenané proroctvo proroka Izaiáša, ktoré sa týka Ježiša Krista. Toto proroctvo je dlhodobé a týka sa toho, čo sa udeje v ďalekej budúcnosti.

Začneme veršami 1 až 3 z 53. kapitola Knihy Izaiáš, v ktorých je opis Ježiša Krista:

*„Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo? Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútik a ako koreň z vyprahlej zeme; nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostiví. Opovrhnutý bol a opustený od ľudí, muž bolestí, a oboznámený s nemocou, a ako ten, pred ktorým skrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili“.*

Izaiáš toto proroctvo začína slovami „Kto uveril tejto správe?“ Začína tým, ako ľudia prijímú alebo lepšie povedané: ako ľudia odmietnu Ježiša Krista. Hovorí: „Kto uveril tejto našej správe?“ Odpoveďou je: „Nikto.“ Keď Kristus prišiel a kráčal po tejto zemi a slúžil, aj keď robil všetky tie zázraky a znamenia, bol ľuďmi väčšinovo odmietnutý. Proroctvo začína tým, že ohlasuje ako bude s Ježišom zaobchádzané: Bude odmietnutý.

Apoštol Ján cituje verš Izaiáš 53:1 v Evanjeliu podľa Jána: „...aby sa naplnilo slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril našej kázni? A rameno Pánovo komu je zjavené?“ (Ján 12:38). Po všetkých znameniach a zázrakoch, ktoré Ježiš urobil, si Izrael zatvrdil srdce. Tým naplnil toto proroctvo a Písmo. Tak isto apoštol Pavol v epištole Rímskym 10:16 odkazuje na toto proroctvo Izaiáša: „Ale nie všetci poslúchli evanjelium. Lebo Izaiáš hovorí: Pane, kto uveril našej zvesti?“ Aj keď všetci v Izraeli počuli evanjelium, nie každý ho počúvol (pozri napr.: Lukáš 24:13-21).

Vo verši 2 čítame: „Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútik a ako koreň z vyprahnutej zeme;“ Izrael mal určité očakávanie o tom, ako Mesiáš príde. Očakávali, že Mesiáš príde s veľkou pompéznosťou a slávou. To bol ich štandard toho, kto Mesiáš bude a namiesto toho čítame, že „pred ním vyrastie ako nežný prútik“, čo môže znamenať nejakú maličkú vetvičku, alebo malú prízemnú rastlinu. A to je presný opak toho, čo Židia očakávali. Oni očakávali, že Mesiáš príde ako niekto veľký, niekto plný vznešenosti a slávy. Očakávali, že keď Mesiáš príde, v žiadnom prípade sa s ním neminú. Namiesto toho ale prichádza pokorný muž, ktorý je „ako nežný prútik a ako koreň z vyprahnutej zeme“.

V Evanjeliách čítame o tom, odkiaľ prichádza, a čítame, že z Galiley. V Izraeli neočakávali, že by Mesiáš prišiel z Galiley. Takže vidíme, že Kristus prichádza pokorný a nepovšimnutý. Vo verši 2 ďalej čítame: „nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostiví.“ Vidíme, že ani jeho fyzický zjav nezodpovedal tomu, čo Izrael očakával. On nemal žiadnu podobu krásy, nebolo nič zvláštne na tom, ako vyzeral. Izrael možno očakával niečo iné. Možno očakávali, že jeho vzhľad bude očarujúci a jeho postava tak isto, ale Mesiášove vlastnosti sú práve opakom tohto všetkého. Čítame dokonca, že nemal ani krásy, aby sme po ňom túžili. Izrael očakáva práve takého, na koho, keď sa pozrú, vedeli by, že toto musí byť Mesiáš. V samotnej jeho telesnej podobe nebola žiadna sláva. A tak vidíme, že Mesiáš, Kráľ Ježiš Kristus, prichádza spôsobom, ktorý Izrael neočakáva, a práve preto čítame, že „opovrhnutý bol a opustený od ľudí“ (verš 3).

Vo verši 3 ďalej čítame, že bol „muž bolesti, a oboznámený s nemocou“, ale ja neverím, že kráčal po tejto zemi celý čas smutný. Bol „mužom bolesti a oboznámený s nemocou“, ale toto je výsledok nášho hriechu. Kristus, keď prišiel na túto Zem, vedel, prečo prichádza. On vedel, že prišiel na túto Zem zomrieť za hriechy tohto sveta a vedel, že je to tragická udalosť (pozri Matúš 26:38; Marek 14:34; Lukáš 22:42; Ján 12:27), ale neverím, že tak ako slúžil na tejto Zemi, ako mal súciti so zástupmi a uzdravoval ľudí, by bol smutný. Aké by to potom bolo svedectvo? Nikto nepočúvne ani slovo svedectva človeka, ktorý je celý čas smutný. On bol mužom bolesti a bol oboznámený s nemocou preto, že prišiel na túto Zem zomrieť strašnou smrťou. Prišiel na túto Zem zomrieť smrťou ukrižovania. Zniesol kríž a opovrhol hanbou kvôli radosti, ktorá ho potom očakávala (Židom 12:2), pretože vedel, že výsledkom jeho obete mnohí budú zachránení skrze jeho krv.

V ďalších veršoch sa hovorí o súženiach Krista. Pozrime sa na verše 4 až 6: „(...opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili) 4 kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený. 5 A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na neho, a jeho sinavicami sme uzdravení. 6 My všetci sme zblúdili ako ovce; každý z nás sme sa obrátili na svoju vlastnú cestu, a Hospodin uvalil na neho nepravosť všetkých nás.“ On zaiste niesol aj naše bolesti, naše choroby. Niesol náš smútok, naše súženia, našu bolesť, náš hriech, naše neprávosti.

Keď čítame Izaiášovo proroctvo a čítame o súženiach Krista, vidíme teda, že hriech spôsobuje zármutok a bolesť. A tak, keď vidíme všetko to, čím Kristus prešiel v súžení, tak si uvedomme, že toto je priamy výsledok tvojho hriechu a môjho hriechu. A je to preto, že my sme zhrešili. Dôvod, že Kristus prišiel je, aby niesol tento hriech a všetky dôsledky, ktoré hriech spôsobuje.

Uvedomuješ si ako Božie dieťa, že Kristus sám niesol tvoju bolesť? Že on vzal sám na seba tie veci, ktoré tebe ubližujú? Niesol ich všetky a vyniesol ich na kríž. Kristus niesol svoj kríž a prešiel všetkým, čím my kedy budeme môcť prejsť, že sa stal nám podobný vo všetkom.

Vo verši 4 čítame: „a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený.“ Vidíme všetky nádherné veci, ktoré Kristus urobil pre ľudí na tejto Zemi. Vidíme, ako vylieva svoje milosrdenstvo, ako na mnohých vylieval svoju uzdravujúcu moc, ktorí neurobili nič preto, aby si to zaslúžili. Všetko to, čo títo ľudia urobili, bolo, že vložili svoju vieru v Krista, že ich uzdraví. On robil všetky tieto nadprirodzené veci, ale oni ho považovali za raneného, za strápeného a zbitého od Boha.

Verš 5 hovorí: „a on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti“. To všetko kvôli nášmu hriechu. V Matúšovi, v kapitole 27 je opis Ježišovho výsluchu pred Pilátom. Pilát na ňom nenachádza žiadnej viny a nevidí žiadny dôvod na jeho smrť. Zástup si však žiada smrť Ježiša Krista a kričí stále viac a viac: „Ukrižuj ho! Ukrižuj ho!“ Nakoniec vydá Ježiša na ukrižovanie a zástupu prepustí Barabáša, ktorý bol zločincem.

Kristus zobral na seba naše hriechy a prešiel mnohým utrpením, až nakoniec ho pribili na kríž, na ktorom zomrel. Je to také ľahké a jednoduché pre nás čítať a povedať: „Áno, Kristus zomrel za moje hriechy.“, ale potrebujeme si uvedomiť príčinu, dôsledok a hĺbku týchto udalostí.

Ježiš Kristus podstúpil otrasnú a hroznú smrť, ktorou prešiel každý ukrižovaný človek. V jeho utrpení, bolesti a ponížení vidíme cenu nášho hriechu. To, čo ho náš hriech stál. To, čo Kristus zaplatil za teba a za mňa. Keď Kristus vykúpil teba aj mňa, tak zaplatil drahú a veľkú cenu. Tou cenou je cena jeho krvi a jeho otrasná smrť, ktorú podstúpil. Ak si vykúpený, znamená to, že si kúpený za cenu a tou je cena, ktorú Kristus za teba zaplatil. Vidíme v tom všetkom lásku Krista? Ježiš ťa miloval tak veľmi, že prešiel všetkým týmto, aby ťa mohol kúpiť.

Ešte pred tým, než si prišiel k Pánovi, bol si pod mocou nepriateľa, ale Kristus vo svojej veľkej láske ťa kúpil späť. V ukrižovaní vidíme vlastný Boží postoj voči hriechu a to, ako veľmi Boh musí nenávidieť hriech, keď jeho vlastný Syn musel prejsť všetkým tým veľkým utrpením a takou krutou smrťou, aby sme my mohli byť slobodní od hriechu. Hriech si zasluhuje hnev a potrestanie tak, ako hovorí Biblia: „Odplatou, mzdou za hriech je smrť, ale Boží dar je večný život.“ Pre náš hriech sme si zasluhovali smrť, ale Boh kvôli svojej láske sa sám postaral o náhradu za nás. Toto je zástupná obeť. To je to, že Kristus sa stal náhradou za nás v treste za náš hriech, v smrti nás Kristus nahradil samým sebou.

Uvedomuješ si Kristovu lásku dnes? Uvedomuješ si ju tak, ako v Izaiášovi čítame opis Krista a ako pri tom môžeme rásť v pokore? Kristova láska rástla ako malý koreň z vyprahlej zeme. Vidíme súženie Krista, ako bol strápený pre naše prestúpenia a zranený pre naše neprávosti.

Čítame, že je to kvôli jeho sinaviciam (modrinám, ranám), že my sme uzdravení. „Mučili ho, a on ponížujúc sa znášal dobrovoľne a neotvoril svojich úst; vedený bol ako baránok na zabitie a zanemel ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, a neotvoril svojich úst. Vzatý bol z väzby a zo súdu. A čo do jeho pokolenia, ktože ho vyrozpráva? Pretože bol vyťatý zo zeme živých, pre prestúpenie môjho ľudu bola mu zadaná rana. A dali mu s bezbožnými jeho hrob i s bohatým, keď zomrel ukrutnou smrťou, preto, že nespáchal nijakej neprávosti, ani ľsti nebolo nikdy v jeho ústach.“ (Izaiáš 53:7-9).

To je poníženie Krista. Sám seba poskytol ako obeť za náš hriech. Je opísaný ako Baránok vedený na zabitie, ale aj tak bol tichý a neotvoril svoje ústa. V Evanjeliách čítame, ako bol vyšetrovaný pred svojou smrťou. On sa nesnažil ani brániť sám seba a bol dokonca udretý do tváre preto, že nič nehovoril. Neotvoril svoje ústa, nebránil sa, neprotestoval, aj keď prišiel kvôli nášmu hriechu. Pre tie naše prestúpenia bol zabitý – a to je láska Kristova.

*„...aby ste zakorenení v láske, a pevne založení, dokonale vládali pochopiť so všetkými svätými, aká je to šírka a dĺžka, hĺbka a výška, a poznať lásku Kristovu, ktorá prevyšuje rozum, aby ste boli naplnení vo všetku plnosť Božiu.“ (Efezským 3:18-19).*

Ak dnes, v túto chvíľu nemáš o Bohu v mysli nič iné, tak vedz, že Kristus Ťa miluje. Tak, ako práve naším hriechom sme boli oddelení od Boha, Kristus sám seba ponížil, aby nás znova s ním zmieril. Kristus nás miluje a zomrel za tvoj hriech. Zomrel za tvoje osobné hriechy. On zaplatil za tvoje minulé, prítomné a aj budúce hriechy. Mali by sme vidieť vážnosť týchto udalostí, aby sme videli to, ako Boh vidí náš hriech, a aby to zmenilo náš život.

Teraz, v týchto dňoch, rozmýšľaj o Kristovi a o tom, čo pre teba urobil. Podel' sa s tým so svojou rodinou, a rovnako to svojej rodine ukáž aj svojím životom, aby bolo vidieť, že ty vieš, čo Kristus pre teba urobil.